

UZVARAS CELŠ

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: trešdienās, piektdienās un svētdienās

Redakcija Līvānos, Rīgas ielā 93. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapeikas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes organs

Nr. 11 (809)

Trešdien, 1956. g. 25. janvārī

7. gads

Ražošanas gada plāns kolchozā

Visa padomju tauta ar lielu patriotisku sajūsmu uzņēma PSKP XX kongresa direktīvu projektu sestajam PSRS tautas saimniecības attīstības piegādi plānam. Šis projekts izsaka tautas intereses, miljonu padomju cilvēku domas un centienus.

Direktīvu projektā ietverti ārkārtīgi svarīgi uzdevumi mūsu lauksaimniecībai, kuru izpilde nodrošina strauju laukropības un lopkopības līmeņa pacēlumu.

Direktīvās paredzēts 1960. gadā ievākt 180 miljonu tonnu labības (11 miljardi pudu), nodrošināt gaļas ražošanas palielināšanu divreiz, piena, kartupeļu, vilnas gandrīz divreiz, dārzeņu vairāk kā divreiz: ievērojami palielināt kokvilnas, līnu, cukurbiešu un citu tehnisko kultūru ražību.

Sakarā ar to ļoti daudz kas jāveic arī Latvijas PSR saimniecībai.

Pašreiz mūsu rajona kolchozi sakopo darba rezultātus par 1955. gadu un sastāda ražošanas plānu 1956. gadam.

Ļoti svarīgi ir pareizi sastādīt kolchozu ražošanas programmu, saprātīgi izplānot sējumu platības, ganāmpulka lielumu, sabiedrisko ēku celtniecību, darba ietilpīgo procesu mehānizāciju, kolchozu zemes nosusināšanu un uzlabošanas darbus, MTS tehnikas izmantošanu.

Taču vēl ne visu kolchozu valdes pareizi novērtē pareiza plāna sastādīšanas savlaicīguma nozīmi.

Piemēram, kolchozi „Padomju Latvija” un „Draudzīgais maijs” nav apgādājuši kolchoza sabiedrisko ganāmpulku ar sulīgu barību šai ziemai un arī nākamā gada plānā tā ievērojami sējumu platības, ka iegūstot plānoto ražu, kolchozs varēs izdalīt ziemas periodā uz katru slaucamu govī tikai 1—2 tonnas sulīgās barības, nerūnājot par sulīgās barības izēdināšanu pārējiem lopiem.

Pēc šī plāna skaidri redzams, ka dažu kolchozu valdes nopietni nedomā tu-

vākajos gados uzlabot kolchozu lopkopību.

Vairākas kolchozu valdes iedala maz vēribas ganāmpulka apgādei ar zaļo masu vasarā. Viselementārākie aprēķini rāda, ka, lai iegūtu 2000—2500 litru piena gadā no govīm, nepieciešams vasaras ganību laikā (160—170 dienas) ikdienas izbarot govī pa 30—40 kg zaļās masas.

Labu pasākumu domā veikt Leņina vārdā nosauktā kolchoza valde, kas ieplānojuši sējumu platības tā, ka tiklab vasaras kā ziemas periodā sabiedriskie lopī tiek pilnīgi apgādāti ar zaļo, sulīgu, rūpju un koncentrēto lopbarību. Rūpniecisko graudu ražošanu kolchozs domā paplašināt, rudzus un ziemas kviešus tas jau iesējis virs plāna.

Dažas kolchozu valdes plāno nobarot 1956. gadā cūkas pēc šāda aprēķina 3—4 galvas no vienas sivēnmātes, bet pārējos 8—9 sivēnus no katras sivēnmātes pārdot kolchozniekiem vai tirgū nenobarotus. Katram skaidrs, ka šāda „plānošana” kolchozam neko citu kā vien iztrūkumu nevar dot.

Ar valdības atļauju sagādes organizācijas var izmaksāt kolchoziem avansā līdz 50 procentu no cenas, kas paredzēta nododot pēc kontrakta, lai varētu iegādāties barību tālākai nobarošanai. Katram kolchozam ir izdevīgi izmantot šo noteikumu un palielināt cūku, īpaši bekuņa nobarošanu.

Lai darbs sabiedriskajā lopkopībā būtu ražīgs un dotu labu ienākumu kolchozam, fermas jānostiprina ar kadriem. Jo vairāk komunistu un komjauniešu strādās fermās, jo lielāka garantija, ka šeit atklās visas ražošanas rezerves, varēs palielināt plānoto produkcijas izlaidi.

Kolchoza ražošanas plāna projekts jāiesniedz plašai kolchoznieku apspriešanai. Tikai tad, ja katrs kolchoznieks zinās, kādi darbi ieplānoti un jāveic šajā saimniecības gadā un ko tas dos, viņš aktīvi piedalīsies ražošanā un arī to sekmēs kolchoza saimniecības attīstību.

Apspriež Gorkija darbus

21. janvārī Līvānu 1. vidusskolas latviešu literatūras pulciņa dalībnieki iztirzāja Gorkija romanu „Māte”, kā arī autobiogrāfisko triloģiju „Laudis”.

Programa bija tiešām plaša: bez daudzajiem referātiem, glītā Gorkija grāmatu izstāde un literārās spēles interesēja klausītājus.

Konferencē labāk sagatavo-

jušos skolniekus, kā arī tos, kuri guva lielākus panākumus literārajās spēlēs, apbalvoja ar grāmatām.

Būtu vēlams, lai šādas debātes par grāmatām izvērstos biežāk, jo tās papildina skolēnu zināšanas literatūrā un, protams, līdz ar to palīdzēs arī latviešu valodas eksamēnā.

A. Pormale

MŪSU RAJONĀ

Apsveic PSKP XX kongresa Direktīvu projektu

Kūdras fabrikā

Rajona uzņēmumos un iestādēs, kolchozos un skolās turpinās PSKP XX kongresa Direktīvu projekta apspriešana sestajam tautsaimniecības attīstības piegādi plānam. Darbaļaudis ar prieku un sajūsmu lasa lielloko sabiedriskās labklājības un Padomju zemes varenības tālāka pieauguma programmu, izsaka pārliecību, ka šie milzu darbi ir pa spēkam padomju pilsetu un lauku darbaļaudīm.

21. janvārī Direktīvu pro-

jekta apspriešanai veltītā saņēmēmē pulcējās Līvānu kūdras fabrikas dienas maiņas vairāk nekā četrdesmit strādnieku.

— Mums, kūdriniekam, nākošās piegādes izpildē Latvijā republikā paredzēts atbildīgs un svarīgs uzdevums, — teica komunisti b. Lukjanovs. — Kūdras ieguve republikā 1960. gadā pieaugs 2,2 reizes. Vai mums ir iespējas paplašināt ražošanu? Jā, ir. Un tas mums ir jāda-

ra, lai valdība varētu realizēt visus tos lielos pasākumus tautas dzīves materiālā un kultūras līmeņa celšanā, kādi paredzēti jaunajā piegādē.

Sapulcē runāja arī strādniece b. Silicka. Arī viņa izteica domu, ka kūdras ražotāji pieliks visus spēkus, lai veiktu viņiem paredzēto uzdevumu un pateicās partijai par tās lielajām pūlēm, ko tā ikdienas veltī tautas labklājības līmeņa celšanai.

I. Babičs

Līvānu I vidusskolā

Līvānu 1. vidusskolā visās klasēs notiek jaunā sestās piegādes Direktīvu projekta apspriešana. Ļoti dziļi Direktīvu projektu apsprieda 9.b klases skolēni.

„Mūsu dārgā Dzimtene ik gadus izdod milzīgus līdzekļus, lai uzlabotu un paplašinātu mācīšanu vispārējās un specialajās mācību iestādēs. Jaunais Direktīvu projekts vēlreiz apliecina partijas un valdības nemītīgo gādību pār skolu jaunatni. Apmēram divas reizes pieaugs skolu tīkls

piegādes laikā. Projektā paredzēts paplašināt skolu internatu tīklu, ievērojami uzlabot skolēnu ēdināšanu kopgaldos un bufetēs. Jaunajā piegādē mūsu zemē tiks realizēta pāreja uz pilnīgu bezmaksas izglītību. Ne vidusskolā, ne tehnikumā, ne augstākā mācību iestādē vairs pilnīgi nebūs jāmaksā mācību nauda un par to varēs iegādāties grāmatas vai citas patīkamas un derīgas lietas. Paldies partijai par šīm lielajām rūpēm pār mums, —

teica 9.b klases audzēkne Jantina Brūvere.

Par jaunajiem pasākumiem skolu jaunatnes labā, par plaša un interesanta darba izredzēm savu prieku un pateicību valdībai izteica arī tās pašas klases audzēkņi Aloīzijs Vilcāns, 10.b klases skolniece Valija Silava un citi.

Politnodarbibās ierosinātās pārrunas turpinās starpbrīžos.

E. Gorbunova, Līvānu 1. vidusskolas direktore

Pārskats

par piena izslaukumiem rajona kolchozos 1956. gada janvarī

Kolchoza nosaukums	Izslaukts uz 1. janvarī	Izslaukts uz 21. janvarī	Izslaukumu starpība
Zelta vārpa	275	404,5	129
Nākotne	288,5	316,5	28
Stajina v. n.	218	229	13
Oškarna v. n.	239,1	278	38
Darbs	121	100	-21
Maļenkova v. n.	92	87,6	-4
Sarkanais karogs	58	50,7	-7
Strauts	160	150	-10
Ziedošā vārpa	213,9	205,9	-8
1. Maijs	85	76	-9
Molotova v. n.	33,5	69,8	37
Brīvais zemnieks	201	174	-27
Čapajeva v. n.	89	90	1
Dzimtene	162	192,5	31
Padomju Latvija	47	78	31
Molodaja gvardija	116	137	21
Latgales zieds	59	86,5	27
Leņina v. n.	264	280	16
Kaļņina v. n.	35	29	-6
Uzvara	240	294	54
Cīņa	28	72	44
Vorošilova v. n.	153	247,1	94
Draudzīgais maijs	45	44	-1
Darba tauta	56	60,2	4

vārdā nosauktais kolchozs „Uzvara”, „Latgales zieds” un vairāki citi rajona kolchozi. Saņēmušies arī kolchoza „Cīņa” lopkopji, tagad izslaucot par 44 litriem dienā vairāk nekā uz 1. janvarī.

Tomēr viena daļa ir to, kas ne tikai stāv uz vietas, bet pat pieļāvuši izslaukumu samazināšanos. Šie kolchozi neseko savu kaimiņu labajam piemēram, bet pamazām slīd atpakaļ. Kā kolchoza valde un arteļa biedri lauksaimniecības arteļi „Darbs” varēja pieļaut, ka kopējais dienas izslaukums no 1. līdz 21. janvārī krities par 21. litru. Tāpat ir arī kolchozā „Brīvais zemnieks” un „Sarkanais karogs”. Kur viņu apņemšanās un solījumi ne tikai nepalikt uz vietas, bet katrā ziņā iet uz priekšu, pielikt visus spēkus, lai izslaukumi celtos? Tagad šo kolchozu valdēm, kas pieļāvušas piena izslaukumu pazemināšanos, jākaunās visa rajona priekšā, ka nav turējuši savu vārdu. Vai šajos kolchozos nav iespēju izpildīt savas saistības? Ir. Un tie tam ne sliktākas kā citos rajona kolchozos, tikai jābūt lielāka atbildība par lopkopību un jāizraisa spraigāka socialistiskā sacensība lopkopju vidū.

Daudzi rajona kolchozi un slaucējas sekmīgi pilda savu apņemšanos un saistības, kuras viņi uzņēmušies rajona slaucēju apspriedē. Šajos kolchozos slaucējas ikdienas izslaukumus kāpina. Viņas ir tās, kas pielikušas savus spēkus un pašizlīdzīgo darbu, lai visa rajona kopējais piena ieguves līmenis strauji celtos.

Divās pirmajās janvāra dekadēs vienas dienas piena izslaukums rajonā palielinājies gandrīz par 500 litriem.

Lauksaimniecības arteļi „Nākotne” ar labākajiem pfe-

na izslaukumiem joprojām rajonā patur pirmo vietu. Te caurmērā slaucējas iegūst pa 6—8 litri no govīm dienā.

Izslaukumu kāpinājuma tempu ziņā vienu no pirmajām vietām ieņem kolchozs „Zelta vārpa”.

Izslaukumi strauji cēlušies arī Vorošilova vārdā nosauktajā kolchozā. Izslaukumi no govīm te arī iepriekš nebija sevišķi zemi, bet tagad kopējā piena ieguve pa kolchozu pieaugusi par 94 līdz 100 litriem dienā. Kāpinājais izslaukumus Oškarna

Partijas dzīve

Pareizi izvietot kadrus

Viens no svarīgākajiem partijas darba iecirkņiem ir pareiza kadru izvietošana un to audzināšana. Laikā, kad komunistiskā partija pievērs sevišķu uzmanību straujām lauksaimniecības kāpinājumam, liela vērība partijai pirmorganizācijām jāvelti tam, lai komunistus un komjauniešus izvirzītu darbā svarīgākajās lauksaimniecības nozarēs, kā, piemēram, lopkopībā.

Mūsu partijas pirmorganizācija šim jautājumam pievērs nopietnu uzmanību. Jau 1955. gada oktobrī pirmorganizācijas komisija b. Pabērzes, kurai ir nepabeigta augstskolas izglītība, tika izvirzīta darbā kolchozā „Uzvara“ par kontrolasistenti. Šodien jāsaprot, ka liels nopelns te ir ne tikai kolchoza valdei, bet arī viņai, ka kolchozā „Uzvara“ plena izslaukumu ziņā izvirzījis pirmajās rindās. Pārējot uz kompleksajām brigādēm partijas pirmorganizācija par šīs brigades brigadieriem izvirzīja komjauniešus b. Vaivodu un par uzskaitvedi b. Kancānu, kuri jau enerģiski ķēruses pie darba.

Šajās dienās tika sasaukta ciema partijas pirmorganizācijas un kolchozu „Uzvara“ un „Ciņa“ komjaunatnes pirmorganizāciju kopīgā partijas komjaunatnes sanāksme, kur apsprieda PSKP CK un PSRS Ministru Padomes 1955. gada 1. decembra lēmumu „Par Latvijas PSR lauksaimniecības strauju kāpinājumu“ un Rjazanas apgabala komunistu un komjauniešu iniciatīvu, kur 80 procenti no Rjazanas apgabala komunistiem un komjauniešiem aizgājuši strādāt lopkopībā. Rezultātā strauji pieaugusi lopkopības produktivitāte.

Ziņojumu par šo jautājumu sniedza partijas rajona komitejas sekretāre b. Ivanova, norādot ceļus un priekšrocības, kas minētajā lēmumā nosprausti Latvijas kolchoziem. Viņa aicināja visus komunistus un komjauniešus atbalstīt Rjazanas komunistu un komjauniešu iniciatīvu.

Jautājuma apspriešanas gaitā komunisti un komjaunieši lielā vienprātībā atbalstīja rjazaniešu kustību. Komjauniešs Inta Lazdāne, kas līdz šim nebija kolchoza biedre, teica:

— Ar četriem ordeņiem apbalvota Ļeņina komjaunatne mūsu Dzimtenes smagajās dienās un ne tikvien smagajās, bet vienmēr kopā ar partiju ir bijusi pirmajās rindās. Un vai šodien, kad partija un valdība pieliek visus spēkus, lai nostiprinātu mūsu kolchozus, mēs varam stāvēt nomalpus un noskatīties, kā citi ceļ komunistu? Es apsveicu Rjazanas apgabala komunistu un komjauniešu iniciatīvu un lūdzu izvirzīt mani par slaucēju kolchozā „Uzvara“ un uzaicinu pārējos komjauniešus un komunistus sekot manam piemēram. Biedrenes Lazdānes piemēram sekoja kolchoza „Ciņa“ liellopu fermas vadītāja komjauniešs Biruta Brūvere un lūdza izvirzīt viņu par slaucēju kolchozā „Ciņa“.

Rožkalnu ciema padomes priekšsēdētāja b. Vaivode, kas arī ir komjauniešs, lūdza izvirzīt viņu jebkurā ražošanas darbā kolchozā. Arī komuniste b. Zurza un komjaunietes bb. Kusiņa, Bekeša, Veigure un citi izteica vēlēšanos pāriet strādāt jebkurā ražošanas darbā kolchozos.

Partijas komjaunatnes sapulce lielā vienprātībā apsveica un atbalstīja šo biedru iniciatīvu un pieņemtajā lēmumā uzdeva kolchozu valdēm radīt šiem patriotiem pienācīgus darba un sadzīves apstākļus.

Sanāksmes noslēgumā tika pieņemts aicinājums, ar kuru griezās pie visām Līvānu rajona pilsētās un lauku partijās un komjaunatnes pirmorganizācijām apspriest un sekot rožkalniešu piemēram.

Janvāra mēnesī mūsu partijas pirmorganizācija izveda sanāksmi ar ciema jauniešiem, kas pagājušā rudenī demobilizējušies no Padomju Armijas, ieskaidrojot viņiem kolchozu attīstības perspektīves. Jaunieši, kas līdz šim vēl nebija iestājušies darbā, izteica vēlēšanos pāriet ražošanas darbā kolchozos.

Reizē ar kadru izvietošana partijas pirmorganizācija izstrādājusi arī pasākumu plānu šo kadru mācīšanai un audzināšanai.

P. Zurza,
Rožkalnu ciema teritoriālās partijas organizācijas sekretārs

Mums raksta

Klausies ar ausīm . . .

Ja kādreiz kādam ievajagās abonētu, ko apkalpo Vanagu sakaru nodala, tad telefons ir jāgrīz vismaz piecas minūtes un dažreiz arī ilgāk, kamēr sakaru nodala vadītājs b. Dābollapa atbild.

Nodalas priekšnieks neatzīst par vajadzīgu paskaidrot, vai savienojums dots,

Pa «Uzvaras Ceļā» materiālu pēdām

«Slaists sievas maizē»

Ar šādu virsrakstu mūsu laikraksta 4. janvāra numurā bija ievietots kritiskais raksts par Staru ciema padomē dzīvojošu pilsoni I. Munduru.

Atbildot uz kritiku, Staru ciema padomes izpildu komitejas priekšsēdētāja b. Kotāne redakcijai ziņo, ka raksts

vai abonents aizņemts, vai arī tas neatbild. Uz atkārtotu lūgumu pēc savienojuma b. Dābollapa nereti atbild: „Klausies ar ausīm—ne ar vēderu!”

Pēdējais laiks b. Dābollapam saprast, ka viņš strādā padomju iestādē un ka darbā audis jāapkalpo kārtīgi.

D. Brūveris

apspriests ciema padomes izpildu komitejas sēdē un tanī izteiktā kritika atzīta par pareizu.

Ar pilsoni I. Munduru investas individualas pārrunas, kuru rezultātā viņš devis solījumu līdz šī gada 1. februārim iziet darbā.

Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongress

No 17. līdz 19. janvārim Rīgā notika Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongress.

Lielā pacilitātībā delegāti levēlēja kongresa goda prezidijā Padomju Savienības Komunistiskās partijas Centralās Komitejas Prezidiju.

Kongress apstiprināja šādu darba kārtību:

1. Latvijas Komunistiskās partijas Centralās Komitejas pārskats.

2. Latvijas Komunistiskās partijas revīzijas komisijas pārskats.

3. PSKP XX kongresa Direktīvu projekts par PSRS tautas saimniecības attīstības sešto piecguadu plānu 1956.—1960. gadam.

4. Latvijas Komunistiskās partijas Centralās Komitejas un revīzijas komisijas vēlēšanas.

5. PSKP XX kongresa delegrātu vēlēšanas.

Pārskata referātā par Latvijas Komunistiskās partijas Centralās Komitejas darbu Latvijas KP CK sekretārs b. J. Kalnbērziņš teica:

— Latvijas Komunistiskās partijas XIV kongresam sanākot, vērojams jauns, varens kāpinājums politiskajā dzīvē un ražošanā, ko izraisījuši PSKP CK janvāra un jūlija Plenuma vēsturiskie lēmumi. Padomju tauta ir sekmīgi izpildījusi piektā piecguadu plāna uzdevumus, ko bija noteicis partijas XIX kongress.

Raksturojot starptautisko stāvokli, kādā noris Latvijas KP XIV kongress, b. Kalnbērziņš uzsvēra, ka pēdējā laikā vēl vairāk nostiprinājies Padomju Savienības starptautiskais stāvoklis. Palielinājusies starptautiskā autoritāte. Miera nostiprināšanu visā pasaulē lielā mērā sekmējis draudzības un sadarbības attīstība starp Padomju Savienību un Indiju, Birmu un Afganistanu. Biedru N. S. Čruščova un N. A. Bulgāņina braucienam uz šim zemēm bija ārkārtīgi svarīga nozīme. Visi redz PSRS milzīgo spēku un tās letelmi tautas masās. Tas pārliecināti rāda kapitalisma un socialisma spēku samēru izmaiņu par labu socialismam.

Pārskata laikā Latvijas KP CK vērtīja neatslābstošu uzmanību republikas rūpniecības, transporta un celtniecības darbam. Latvijas KP CK veikusi lielu darbu, lai izpildītu PSKP CK jūlija Plenuma lēmumu.

1955. gadā rūpniecības produkcijas apjoms, salīdzinot ar 1950. gadu, palielinājies vairāk nekā par 90 procentiem. 1955. gadā izstrādāts par 90 procentiem vairāk elektroenerģijas nekā 1950. gadā. Rūpniecības uzņēmumos notikusi ražošanas rezervju masveida skate, ieviesti vairāk nekā 15 tūkstoši racionalizācijas priekšlikumi.

Referents uzsvēra, ka rūpniecības vadīšanā galvenais ir tas, lai visi uzņēmumi, nekaitīgi uzlabodami ražošanas tehniku un tehnoloģiju, strādātu ritmiski, izpildītu un

pārsniegtu valsts uzdevumus visos kvantitatīvajos un kvalitatīvajos rādītājos.

Referents kritizēja vairākus republikas uzņēmumus par neritmisko darbu, lieliem darba laika, materiālu un naudas līdzekļu zudumiem un produkcijas kvalitātes pasliktināšanos. Tika kritizēti arī Būvmaterialu rūpniecības ministrijas, Mežrūpniecības ministrijas, Zivju rūpniecības ministrijas, vietējās rūpniecības un vairāku citu nozaru uzņēmumi. Celtniecības organizāciju vadītāji nav nodrošinājuši plāna izpildi par celtniecības objektu nodošanu ekspluatācijā.

Republikas partijas organizācijas uzdevums ir mobilizēt rūpniecības darbinieku radošo enerģiju ražošanas tālākai tehniskai pilnveidošanai un panākt ievērojamu darba ražīguma pieaugumu un rūpniecības pamatfondu labāku izmantošanu.

Tālāk referents saka, ka republikas partijas organizācija vērtīgi lielu uzmanību lauksaimniecības tālākās attīstības jautājumiem.

PSKP Centralā Komiteja un PSRS valdība diendienā sniedz mums lielu palīdzību kolchozu, padomju saimniecību, kā arī mašīnu un traktoru staciju nostiprināšanā. PSKP CK un PSRS Ministru Padomes lēmumā „Par pasākumiem Latvijas PSR lauksaimniecības kāpināšanai” paredzēti plaši pasākumi, lai republikas lauksaimniecībai sniegtu materiālu palīdzību, un atsegti galvenie trūkumi tās attīstībā.

Daudzi kolchozi un veseli rajoni pagājušajā gadā sekmīgi izpildījuši savas saistības lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanā. Pirmrindas kolchozu un slaucēju darba rezultāti liecina, ka republikas lauksaimniecības arteļos ir plašas rezerves, lai tālāk attīstītu piensaimniecību. Nopietni trūkumi ir gaļas ražošanā.

Svarīgs uzdevums ir lopu sekmīga izmitināšana ziemā. Taupīgi jāizmanto katrs lopbarības kilograms, jāuzlabo dzīvnieku kopšana. Lai pilnīgi likvidētu šķēršļus sabiedriskās lopkopības tālākai kāpināšanai, nepieciešams enerģiski nostiprināt lopbarības bāzi. Tāpēc ievērojami jāpalielina lopbarības graudu kultūru un kartupeļu kopievaikumi, krasī jāpaplašina āboliņa sējumi, vairāk jāaudzē kukuruza, lopbarības kāposti un bietes, topinamburs un citas lopbarības kultūras.

Republikas padomju saimniecībām ir zināmi sasniegumi lopu produktivitātes celšanā, tomēr visumā padomju saimniecību darbs vēl stipri atpaliek no partijas un valdības prasībām.

Republikas partijas organizācija veikusi zināmu darbu, lai nostiprinātu MTS un kolchozus ar vadošajiem kadriem.

Partijas izvirzīto uzdevumu sekmīgā atrīsināšanā liela nozīme pirmrindnieku pieredzes un zinātnes sasniegumu vispārināšanai un ieviešanai

praksē. Taču Latvijas PSR Zinātņu akadēmija, izmēģinājumu stacijas, Lauksaimniecības ministrija un Padomju saimniecību ministrija vēl ļoti nepietiekami vispārīna labāko kolchozu, padomju saimniecību un MTS, kā arī lauksaimniecības pirmrindnieku pieredzi.

Referents sīki analizē partijas rajonu komiteju sekretāru un rajonu izpildkomiteju priekšsēdētāju darbu. Pašlaik darba sekmes kolchozos ir atkarīgas vispirms no vadīšanas līmeņa, organizatoriskā darba cilvēku vidū, prasmes mobilizēt visu trūkumu pārvarēšanai, partijas un valdības lēmumu izpildei.

Jāizvērs cīņa pret Lauksaimniecības arteļa statutu pārkāpumiem.

Jāizbeidz pavasara metienu sīvēnu iztīrošana, jo šie sīvēni ir visizdevīgākie nobarošanai vasarā.

Laukkopībā jāmechanizē augsnes pirmssējas apstrādāšana, sējumu kopšana, graudaugu, cukurbiešu, kukuruzas, siena un citu lopbarības kulturu novākšana. Lopkopībā jāmechanizē darbi fermās: lopbarības sagatavošana izēdināšanai, lopu dzirdīšana, govju slaukšana utt.

Jāpastiprina gatavošanās pavasara sējai. Jau tagad jāgatavo viss sēklas materials, jāpastiprina vietējo mēslojumu izvešana uz tīrumiem, rūpīgi jāizremontē traktori un cita tehnika, jāparūpējas par zirgu vilkmes inventāra sagatavošanu.

1956. gadam jāklūst par izšķirošo, lūzuma gadu tīklab cīņā par visu lauksaimniecības kultūru ražības celšanu, kā arī cīņā par lopkopības produktivitātes kāpināšanu. Tagad jāveic papildu pasākumi, lai labāk organizētu lopu izmitināšanu, racionāli jāizmanto lopbarība, izēdinot to lopiem tikai sagatavotā veidā. Katrā rajonā un kolchozā jārada zināmi lopbarības rezerves fondi, lai ar tiem varētu manevrēt viskritiskākajā izmitināšanas laika brīdī.

Ļoti svarīgi ir attīstīt āboliņa audzēšanu. Jāsēj arī pākšaugu mistri un ik gadus jāsadā katrā govij ne mazāk par 10 tonnām sulīgās lopbarības.

Visiem lauksaimniecības darbiniekiem jāmobilizē visi spēki seštā piecguadu plāna uzdevumu realizēšanai.

Mūsu pienākums ir mobilizēt visu republikas partijas organizāciju, visus padomju un lauksaimniecības organus, lai katrā ziņā izpildītu jaunos uzdevumus lauksaimniecībā, vēl ciešāk sakļaut ap partiju un valdību plašās kolchoznieku, MTS un padomju saimniecību darbinieku masas un pamatojoties uz lauku darbaļaužu politiskās un darba aktivitātes celšanu un socialistiskās sacensības izvēršanos, panākt lauksaimnieciskās ražošanas strauju kāpinājumu, dot iedzīvotājiem vairāk labības, gaļas, piena un citu pārtikas produktu un izejvielu vieglajai rūpniecībai.

(Turpinājums sekos)

Redaktore H. JEROFEJEVA